

Vārds **«ilgtspēja»** ir atvasināts no latīņu valodas vārda «sustinere» – latviski «turēt» jeb «stiprināt»

Ilgtspēja ir resursu pārvaldība,
lai apmierinātu pašreizējās
vajadzības, neapdraudot
nākotnes vajadzības

Carlowitz, Hans Carl. *Sylvicultura Oeconomica* jeb iekšzemes
ekonomiskais vēstījums un dabas instrukcijas savvaļas koku
audzēšanai. Leipciga, 1713. gads.

Tā sauktais Brundtlanes* ziņojums (*Brundtland Report*, 1987), ko sagatavoja īpaši izveidota ANO komisija, tiek pamatoti uzskatīts par mūsdienu ilgtspējības jēdziena pirmavotu.

***Grū Hārlema Brundtlanne**, bijusī Norvēģijas premjerministre

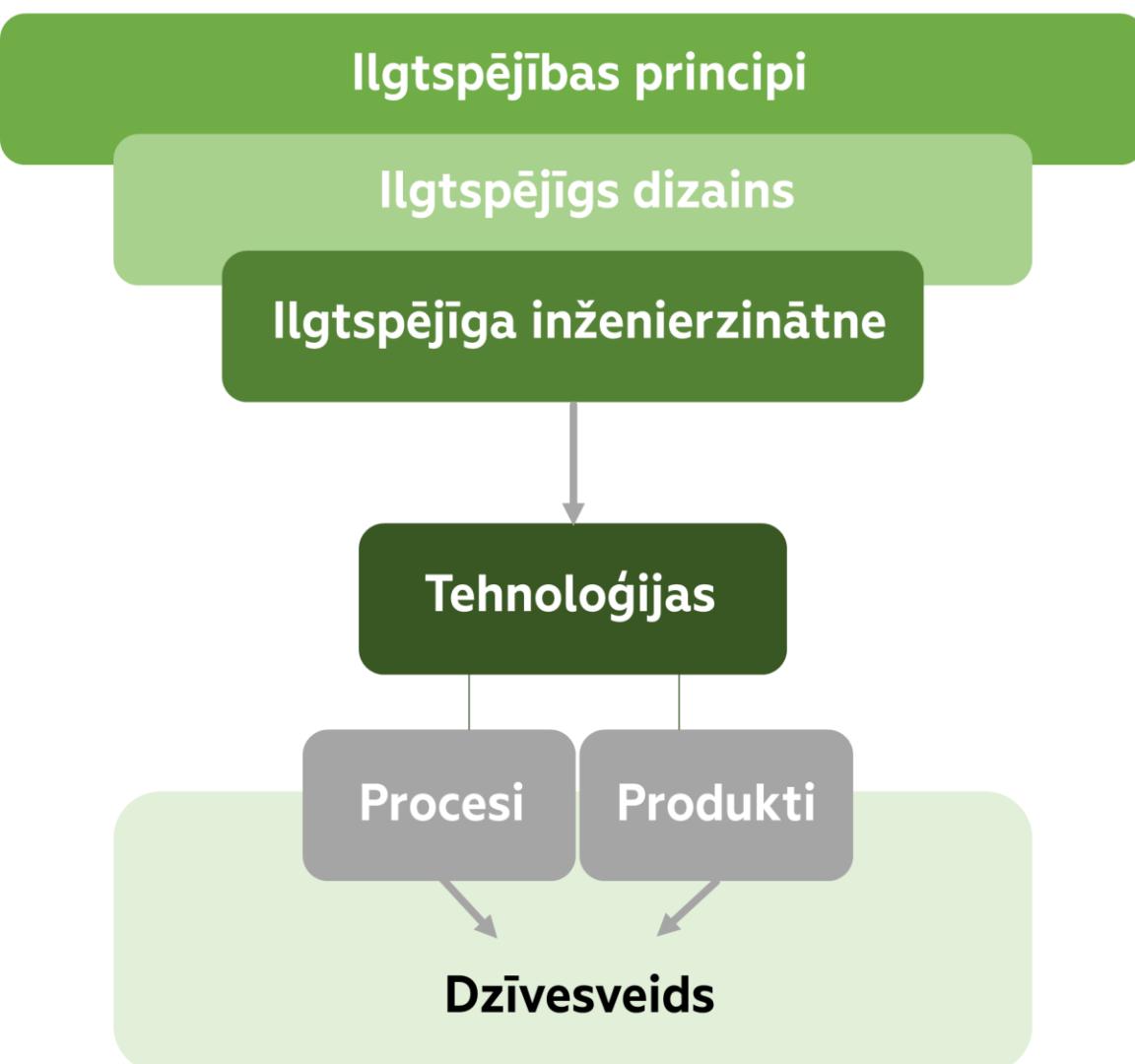
«Ilgtspējīga attīstība ir attīstība,
kas nodrošina mūsdienu
paaudzes vajadzības, neradot
grūtības nākamām paaudzēm
nodrošināt savas vajadzības»

Ilgtspējība ir katras valsts pastāvēšanas eksistences vadmotīvs, nevienas valsts dokumentos nav iekļauta klauzula par valsts pagaidu veidošanu – uz noteiktu laiku vai līdz kāda mērķa sasniegšanai

Ideja, ka cilvēka, ekonomiskās un vides intereses būtu jālīdzsvaro, ir **pareizi bāzēta**, bet rīcībpolitikas līmenī nereti tiek **kļūdaini interpretēta** un realizēta

“**Tikai tad, kad būs nocirsts
pēdējais koks, apēsta pēdējā
zīvs un saindēta pēdējā ūdens
straume, tu sapratīsi, ka
naudu ēst nevar „**

Indiāņu tautas atziņa

